

РЕШЕНИЕ

№ 2054

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1077** по описа за **2024** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Ю. Д. срещу решение без номер от 14.12.2023 г. по НАХД № 9733/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 8239/19.06.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативния контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на лицето е наложена глоба в размер на 800 лева за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДвП, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1,б. „А“ вр. чл. 8, ал. 5, пр. 1 вр. чл. 14, ал. 3, пр. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че от административнонаказващият орган неправилно е приложен чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е допълнена посочената в АУАН правна квалификация на установеното нарушение. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. От пълномощника му адв. С. е постъпила молба, в която се моли решението на СРС да бъде отменено и се

претендират разноски.

Ответникът - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативния контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуални му представител юрк. Н. е постъпил писмен отговор по касационната жалба, в който се моли решението на СРС да бъде потвърдено и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че „Вива-Метал“ ООД притежава товарен автомобил с две оси „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с 4 оси с рег. [рег.номер на МПС] . Д. Ю. Д. работи във „Вива-Метал“ ООД като шофьор. На 25.05.2023 г. около 16:20 ч. Д. управлявал горепосочения автомобил с прикачено към него полуремарке в [населено място] по път II-18 с посока от [населено място] към [населено място]. На км. 17+500 бил спрян за проверка от служител на АПИ, който извършил измерване на габаритите на ППС. Установил, че широчината на ППС е 3,10 метра при максимално допустима широчина - 2,55 м. Д. не представил документ за заплатена такса за движение на извънгабаритно ППС. Била извършена проверка в АПИ - отдел „Пътни такси и разрешения“ и било установено, че такава такса не била заплатена. Водачът е обяснил, че шефът му е казал да кара така.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0009717/2505.2023 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 8239/19.06.2023 г. За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е, че описаното в НП нарушение е безспорно доказано.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество - неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е налице съществено разминаване във фактическото описание – цитираните санкционни актове, в АУАН и НП.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Касационният състав приема, че административнонаказващият орган е упражнил правомощието си по чл. 52, ал. 3 от ЗАНН, като е отстранил констатираната нередовност, касаеща непълното посочване в АУАН на правните норми, по които

следва да бъде квалифицирано процесното нарушение, като единствено е допълнил същите, без да ги променя по същество. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, пороците на акта не са пречка за издаване на наказателно постановление, ако е установено по безспорен начин деянието, който е авторът и неговата вина, както е в процесния случай. Обстоятелствената част на АУАН изцяло е повторена и в оспореното НП, с оглед което касационният състав приема, че също не страда от пороците, посочени от касатора. Описаното в НП нарушение е осъществено от обективна страна и извършител на същото е именно касационният жалбоподател, който може да бъде субект на нарушението по чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Отговорността на водача е ангажирана за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, вр. чл. 8, ал. 5, пр. 1 вр. чл. 14, ал. 3, пр. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. Безспорно е установено, че провереното ППС е извънгабаритно по смисъла на чл. 2, вр. с § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11 от 3.07.2001 г. Според чл. 5, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 3.07.2001 г., максимално допустимите размери на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, са за всички ППС, с изключение на превозните средства, посочени в буква "б" - 2,55 м.

Съгласно чл. 14, ал. 3 от Наредбата, на извънгабаритните и/или тежките ППС се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса, когато същите имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30 % допустимите максимални натоварвания на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина - до 3,30 м, височина - до 4,30 м, и дължина - до 22 м.

Съгласно чл. 8, ал. 5 от Наредбата, на извънгабаритните и тежките пътни превозни средства в случаите по чл. 14, ал. 3 се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса за превишаване на максимално допустимите норми по раздел II.

При извършената проверка е установено, че управляваното от касатора ППС е с широчина 3,10 м., поради което правилно е прието, че на основание чл. 14, ал. 3 от Наредбата, същото е следвало да се движи след заплащането на дължимата такса. От касатора не са ангажирани доказателства, от които да се установи заплащането на дължимата такса към датата на извършване на проверката от служител на АПИ, поради което

касационният състав приема, че описаното в АУАН и НП нарушение е безспорно установено.

Съгласно чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП, се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред управлява пътно превозно средство с размери, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. В случая размерът на наложената глоба е 800 лв., като същият е определен над законоустановения минимум. От административнонаказващия орган не са изложени мотиви, обосноваващи определяне на глоба в по-висок от законоустановения минимален размер, поради което касационният състав приема, че НП следва да бъде изменено в тази му част, като бъде намален размерът на наложената глоба от 800 лв. на 500 лв.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение без номер от 14.12.2023 г. по НАХД № 9733/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 състав

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 8239/19.06.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативния контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Д. Ю. Д. е наложена глоба за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДвП, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1,б. „А“ вр. чл. 8, ал. 5, пр. 1 вр. чл. 14, ал. 3, пр. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП, като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба от 800 лв. на 500 лв.

ОСЪЖДА Д. Ю. Д. ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция пътна инфраструктура сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: